SALESIÁNI V BULHARSKU

ZPRAVODAJ ČESKÉ SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

97 / měsíčník duben 2022

Zdravím z Bulharska.

Březen se přehoupl jako voda, a tak se za ním můžeme poohlédnout.

Prvního března na „Babu Martu“ jsme si připomněli rok od nastěhování do nových prostor na stavbě. Odvažuji se tvrdit, že jsme si zde vybudovali domov.

Březen se nesl ve znamení návštěv. Přijel Toník Koman, aby navštívil známé a obnovil si bulharské dokumenty. Také nás navštívil loňský dobrovolník Radek, a tak bylo na co vzpomínat. Mezitím odjeli dobrovolníci František s Terezou na krátkou výpravu do Čech. Naštěstí si nekoupili pouze jednosměrné letenky a vrátili se.

Jelikož se tu slaví 8. březen - MDŽ, tak jsme pozvali zubařku Joanu Brusarskou ze Sofie, aby místním maminkám vysvětlila, jak moc je důležité pečovat o zuby své i svých bližních. Bylo to poučné. (To znáte, jak přijde bezzubý k zubaři, otevře pusu a říká: „Apvíl!“)

Na hřišti se nám podařilo vztyčit čtyři dvanáctimetrové sloupy na sítě a osvětlení. Byl to zážitek. Už se nám to hezky rýsuje.

No a kdyby se někdo z vás chtěl vidět s Jirkou Svobodou, tak se mu ozvěte. Od dubna bude na tři měsíce v Čechách a na Moravě.

Zdraví Martin

Sešli jsme se v osm hodin

Skautský zimní tábor v Kazanlaku

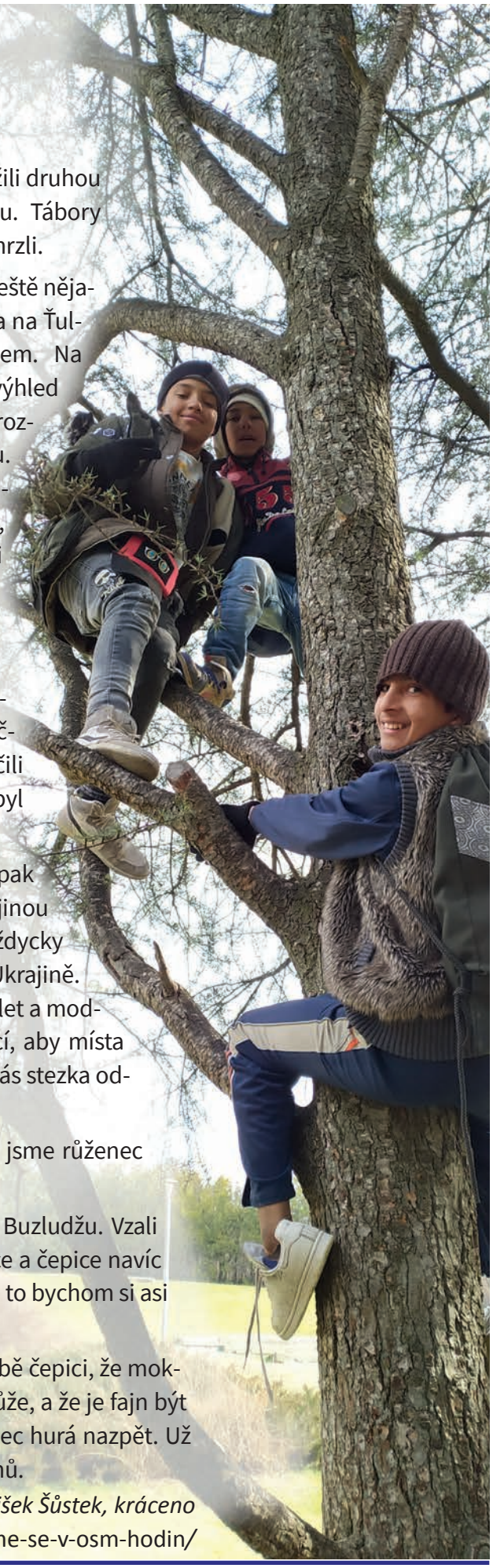

Romští kluci jsou fakt drsňáci. Kromě toho, že jsme založili druhou skautskou družinu, jedeme s tou první ve velkém stylu. Tábory v březnu snad nepořádají ani skauti v Česku, protože by umrzli.

Vyrazili jsme v sobotu ráno, abychom v Kazanlaku stihli ještě nějaký program i dopoledne. Ukázalo se, že to bude procházka na Ťulbeto (lesopark na kraji města) a že bude i s obědem. Na vyhlédnutém místě sice nebylo moc závětří, ale o to lepší výhled na okolní krajinu a jako bonus i venkovní gril. Začali jsme rozdělávat oheň, loupat brambory, a vařit vodu na polévku. Podle slov jednoho z táborníků: „Skautská polévka je na zahřátí nejlepší, a chutná nejlíp.“ Byla to polévka ze sáčku, která se měla dát do studené vody a dobře rozmíchat. My ji nasypali do vroucí vody s bramborami a samozřejmě se nám ji rozmíchat nepodařilo. Ale byla to skautská polévka, byla výborná, byla teplá a hlavně byla naše.

Po návratu nás čekalo krátké témátko, tentokrát o romské kultuře a historii. Je to jeden k našich bodů v nováčkovské zkoušce. Mimo to jsme si taky zopakovali a procvičili uzly, šifry a přípravu slavnostního ohniště. Ale nejlepší byl stejně fotbal.

V podvečer jsme měli společnou mši v kapli, večeři a pak jsme šli opět ven. Už byla tma, a tak město dostalo uplně jinou atmosféru. A ještě jsme šli na hřbitov. Tam je atmosféra vždycky hustá. Na hřbitov proto, že nám není jedno, že se válčí na Ukrajině. Válka s sebou přináší spoustu obětí a na ty jsme chtěli myslet a modlit se za ně. Ale samozřejmě by to nebyli skautští vedoucí, aby místa a situace nevyužili k nějakému super překvapení. Čekala nás stezka odvahy. Báli se všichni, každý to zvládl, nic tam nestrašilo.

Druhý den ráno jsme strávili nedělně a v poklidu. stihli jsme růženec a mši, úklid i nějaký ten fotbálek, zábavu a oběd.

Po obědě nás čekal poslední super výlet, tentokrát na Buzludžu. Vzali jsme lopaty na klouzání, půjčili si nějaké ty bundy, rukavice a čepice navíc a vyrazili. Bylo tam sněhu až až, na běžky úplně paráda, ale to bychom si asi polámali nohy.

Zablbli jsme si, vymrzli jsme a zjistili, že je fajn mít na sobě čepici, že mokré oblečení vůbec nehřeje a na větru už mi tak nic nepomůže, a že je fajn být aspoň trochu v teple, nebo se mít kde ususit. A tak nakonec hurá nazpět. Už jen krátká zastávka v Kazanlaku pro naše věci a zpátky domů.

František Šůstek, kráceno

celý článek najdete na: www.adopcenablizko.cz/sesli-jsme-se-v-osm-hodin/

Zimní holčičí tábor

Cukr, mléko, salát, rajčata, to všechno roste na kazanlackých stromech. Dobře je Cvrček narouboval ...

Ani holky nezahálely a vyrazily na zimní tábor. V sobotu ráno se sešly u společné snídaně ve středisku a poté jely směr Kazanlak, kde už čekal táborový program.

Aby zjistily, co je čeká, musely rozluštit šifru. Následovala hra, při které dívky obstarávaly peníze na potraviny pro večerní společné vaření. Pro potraviny se ale nešlo do obchodu; musely se sbírat ze stromu.

Jelikož jsme byli na dívčím táboře, nesměla chybět chvilka na tvoření nejrůznějších šperků. Na tento víkend nám vyšlo krásné počasí, tak jsme se po tvoření vydaly do parku trochu provětrat kolečkové brusle.

Při vaření holky společně připravily salát, hlavní chod a dokonce byly dva dezerty. Náš společně trávený čas jsme završili v neděli mší svatou, hrou Hledání Ježíše a malou procházkou k vodní nádrži Koprinka.

Anička Petrziková

... a pak že "podle plodů poznáte je".

Nejlepší polévky mají v Sofii

Během března za námi do Bulharska přijel bývalý dobrovolník Radek, který tady stravil minulý rok společně s Aničkou a Davidem. Díky němu jsme pocítili značnou úlevu zejména ve dnech, kdy **bylo v oratoři okolo 40 dětí**. Doprovázel nás i na výletě do Sofie, který jsme uskutečnili během našeho volného pondělí.

Hned ráno jsme vyrazili na cestu a plnou parou jsme uháněli směr Sofie. Najednou se **ozvalo několik výstřelů** a my jsme po velkém úleku zjistili, že po nás nikdo nestřílí, ale pouze nám došel plyn v autě. Zajeli jsme tedy na nejbližší benzinku, kde jsme doplnili zásoby nejen plynu, ale taky kofeinu. V Sofii jsme měli zajištěné privilegované parkovací místo u biskupa, takže jsme v klidu mohli procházet město. Udělali jsme si religiózní okruh po chrámech, které se nacházejí poměrně blízko sebe. Sofijská synagoga je součástí takzvaného **Náměstí tolerance**. Jen 60 metrů od ní stojí mešita Banya Bashi, o 300 metrů dál je katolická katedrála sv. Josefa, a nedaleko najdeme i pravoslavný kostel St. Nedelya.

V mešitě jsme museli mít zahalenou hlavu a vyzuté boty. Viděli jsme velkou místnost s kobercem, který byl na dotek velmi příjemný, jinak tam kromě velkých hodin nebylo skoro nic dalšího. V synagoze jsme zato před vstupem prošli důkladnou kontrolou všech našich věcí. Prohledávali nám batohy a ptali se, odkud jsme. Když zjistili, že z Česka, zajímalo je, jaké je naše **nejoblíbenější pivo**. Uvnitř synagogy měli fakt pěkný lustr! Dozvěděli jsme se, že je to jeden z největších lustrů v Bulharsku a váží přes dvě tuny. Po prohlídce jsme si zašli na oběd do skvělé polévkárny Supa star, kterou si při návštěvě Sofie určitě nesmíte nechat ujít!

Tereza Kološová

Drobné radosti měsíce

Na Den žen jsme pozvali maminky našich dětí na setkání, jehož součástí byla i zajímavá beseda s dentální hygieničkou ze Sofie.

S pomocí jeřábu jsme v rozích hřiště vztyčili 15metrové sloupy, které v budoucnu ponesou sítě a osvětlení.

Navštívil nás také Toník Koman, jeden z původních zakladatelů bulharské misie. I přes bohatý program si našel čas na brigádu.

Cool fotky s odpadky

Úklid v parku

S dětmi jsme se zúčastnili čištění parku u památníku samarského pluku (Самарско знаме) ve Staré Zagoře. Se zápalem jsme se pustili do práce. Není divu, že naši kluci rychle našli kout s největším množstvím odpadků, kde se pořádně vyřádili. Nosili jeden pytel odpadků za druhým, dokud nevyčistili úplně všechno. Skoro to vypadalo jako soutež. Když jsem neustále žádala o nové pytle, paní kroutila hlavou, kde ty odpadky pořád bereme. Později už jsme si chodili pro pytle sami.

Vše se muselo dokumentovat! Neuvěřitelné jak jsou naše děti pohotové. Když vytáhneš telefon, ihned zaujmou foto-pózu nebo vymyslí nějakou kreaci na nejvíc cool fotku. Problém nastává, když chceš natočit video.

Při úklidu jsme si užívali nejen legrace a jarního sluníčka, ale i radosti z toho, že můžeme dobře strávit volný čas a pomáhat s druhými. Odměnou nám byla sladká svačinka a dobrý pocit z dobře odvedené práce.

Aňa Hublarová

OBJEDNEJTE SI ZPRAVODAJ

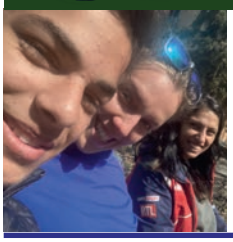

Pošlete nám e-mail na fundraiser@sdb.cz, nebo stahujte z http://www.sdb.cz/bulharsko.

Vydávají Saleziani na Don Bosko Bulgaria, Zahari Kniazheski 71, 6000 Stara Zagora, tel.: 00359 885 453 614. sdbsz@mail.bg.

Připravují Martin Jílek SDB, Tereza Kološová. Texty posílejte na zpravodaj@donboskobg.org.

Zapojte se do misií zasláním daru na účet veřejné sbírky: **2500876091/2010 (FIO)**.